
Marián Varga: Solo in Concert

nové CD Mariána Vargu

Tlačová informácia

Dňa 12.12.2003 o 19:00 sa v koncertnej sále Slovenského rozhlasu v Bratislave na Mýtnej ulici bude konať koncert Mariána Vargu, spojený s krstom jeho nového CD s názvom „Solo in Concert“. Album prezentuje súčasnú skladateľskú a interpretačnú tvorbu tohoto popredného slovenského hudobníka.

Marián Varga sa stal legendou slovenskej a česko-slovenskej populárnej hudby už pred viac než troma desaťročiami najmä svojou artrockovou skupinou Collegium Musicum a spoluprácou s Pavlom Hammelom v skupine Prúdy a na iných projektoch (napr. Cyrano z predmestia – prvý muzikál u nás). Jeho hudba svojou originalitou vtedy prekročila hranice vtedajšieho socialistického Československa a svojim obsahom a významom sa priblížila tvorbe svetových hviezd.

Popri populárnej hudbe, ktorá je verejnosti viac známa, sa Marián Varga po celú dobu svojej tvorivej činnosti intenzívne venoval aj filmovej a divadelnej hudbe. Za svoju umeleckú činnosť bol mnohokrát ocenený, naposledy cenou za „Celoživotný prínos do hudobnej kultúry SR“ Aurel v roku 2002.

V posledných rokoch sa venuje najmä sólovým koncertom, ale opäť aj divadelnej a filmovej hudbe. Na hudobnú scénu sa vrátil po odmlke spôsobenej zdravotnými problémami.

Vo svojej najnovšej tvorbe sa výraznejšie vracia k inšpiráciám a zdrojom, z ktorých jeho tvorba vychádzala – ku klasickej hudbe. Jeho najnovšiu tvorbu mohli fanúšikovia doposiaľ spoznať len na jeho koncertoch – Marián Varga už dlho nevydal žiadny album. Jeho koncerty už tradične patria medzi preplnené happeningy nielen jeho fanúšikov z radov strednej a staršej generácie, ale aj mládeže. Príkladom môžu byť dva tohtoročné koncerty – koncom júna 2003 v petržalskom Klube Za Zrkadlom a v marci 2003 v pražskom Lucerna music bare, ale aj rad ďalších úspešných koncertov najmä v Čechách.

Spomínanú medzeru vo Vargovej diskografii teraz vyplní nový album – live záznam júnového koncertu v Bratislave. Okrem novej úpravy dvoch skladieb – „Vežovej hudby II“, ktorou tradične zahajuje svoje koncerty, a „Nechtiac“ – obsahuje album len doteraz nevydané skladby, ktoré reprezentatívne prezentujú Vargovu hudobnú súčasnosť.

Známy česká hudobný publicista Jiří Černý (www.nacerno.cz) v sleeve note albumu píše:

Marián Varga je legenda. Ne kvůli množství vydaných alb (dvacet dvě včetně desek se skupinami Prúdy a Collegium Musicum, s Pavlem Hammelem aj.) nebo hudby, kterou napsal pro dvacet tři televizní a divadelní inscenace i osm celovečerních a deset krátkých filmů. Legendy se rodí jen z ojedinělých hvězdných okamžiků, které nejenže přezáří vše přítomné, ale svou intenzitou vyznačují i do daleké budoucnosti.

Rodák ze Skalice (1947) a nedochvilný, leč nadaný bratislavský konzervatorista a žák skladatelů Jána Cikkera i Andreje Očenáše byl v jednadvaceti letech autorskou i hráčskou duší folkrockové skupiny Prúdy a jejího debutu Zvoňte, zvonky. Myslím, že to byla nejlepší deska společné historie české a slovenské populární hudby; v anketě kritiků v roce 1990 skončila šestá. Jenomže pár dnů předtím než vyšla, potkal Vargu zážitek, po němž se rozhodl úspěšné Prúdy opustit a začít úplně jinak.

V prosinci 1968 se tlačil v pražské Lucerně mezi všemi, kteří chtěli při koncertu britského tria Nice zblízka vidět, jak Keith Emerson kouzlí na Hammondových varhanech. Jediný Varga však v sobě všechny vlivy přetavil do artrockové skupiny Collegium Musicum a bachovských úprav, jimiž si už ve spolupráci s baskytaristou Fedorem Frešem a bubeníkem Dušanem Hájkem říkal o světová měřítka. A zatímco spočitatelný svět hitparád oslavoval a posléze ze sebe vypuzoval Wakemany, Jarry a jiné klávesové megastars, jejichž koncertům načas sloužily stadióny i přístavy, Collegium Musicum se v proměnlivých složeních vydalo od melodií Rimského-Korsakova k Bartókově i Prokofjevově moderně, především však čím dál víc k vlastní tvorbě. Na tuzemském tržišti slávy vítězila v 70. a 80. letech, pochopitelně, úplně jiná hudba. O Vargovi se pořádně ani nevědělo, jestli vůbec žije. Podobně zapadlo i jeho první sólové album Stále tie dni, které natočil v roce 1984. Byly v něm krásné nápady, dodnes z nich používá Vežovou hudbu.

A pak se legenda začala vracet na koncertní pódia, zvolna, osamělá.

Sál vře napětím jako za romantických časů skladatelů a zároveň klavírních virtuósů Liszta a Chopina. Ale Varga májí pohledy davu a upírá se jen do kláves koncertního Petrofa a elektrické Yamahy. Proti všem očekáváním Varga nehraje jediný hit z časů Collegia nebo Prúdů. Takřka marnotratně střídá desítky nových melodických i zvukomalebných nápadů. Jiní by z nich nadělali muzikály, on je opouští třeba i po minutě, vstává, rychle se klaní do sotva doznělých zvuků a ještě než posluchači dotleskají, už se vrhá do dalších improvizací.

Hudba není pro Vargu exhibicí, natož pak provokací, ale jediným řetězcem radostných objevů. Marián Varga není jenom živou legendou. Je jejím neustále se obměňujícím pokračováním. Tři jeho koncerty, které jsem viděl mezi červnem 2002 a červencem 2003, patří k nejsilnějším zážitkům mého posluchačského života. A koncert zaznamenaný v bratislavském Klubu za zrkadlom mne v mých dojmech jen utvrzuje.

Album „Solo in Concert“ bude uvedený do predaja nasledujúci deň po svojom krste, v sobotu 13.12.2003.

Kontakt:

Ing.arch. Augustín Mrázik, augustin.mrazik@arsnova.sk, 0905 672 945